

de have den Opfattelse, at Drengene blive behandlede alt for blødt paa Flakkebjerg, at der bliver taget paa dem med en for nænsom Haand. Jeg tænker, at disse to Gaardejere høre til dem, der bleve nævnte for mig, da jeg var nede ved Flakkebjerg for at indhente Oplysninger. En ældre Kvinde udtalte da, at hun mest beklagede de Drengene, der skulde ud at tjene om Sommeren. Det kunde jo træffe sig, at de fik gode Pladser, men i Regelen var det saadan, at naar en Gaardejer ikke kunde have andre Tjenestefolk, hverken Karle eller Drengene, saa vidste han, hvor han kunde ty hen, nemlig til Flakkebjerg, for derfra kunde han altid faa Tjenestedrengene. Hun mente, at det var slemt for dem, der ikke havde Fader og Moder at ty til, at komme paa saadan et Sted, hvor de undertiden bleve behandlede endnu daarligere end paa Anstalten. Saa blev det rent haabløst, naar de kun havde Mortensen til Beskytter. Jeg tænker mig, at det er et Par af den Slags velvillige Sjæle, de Gaardejere, som have ment, at Drengene bleve for blødt og for nænsomt behandlede paa Flakkebjerg.

Der er ogsaa en Præst, Pastor Lerche, Høve, der fortæller, at det undrer ham at høre, at Drengene ere blevne slaaede, da der aldrig nogen Sinde er blevet klaget til ham. Han aner ikke, at noget saadant eksisterer. Dette viser, at Drengene, naar de have faaet Prygl, ikke have fundet Anledning til at klage til Præsten. Han er helt uvidende om, hvad der er foregaaet.

Der kommer ogsaa Oplysninger frem fra nogle Drengene om, at Mortensen er en god Mand. Ligesom han straffer, kan han ogsaa være overhaands kærlig og venlig mod dem. Man faar nærmest Indtrykket af, at han er en hysterisk Natur. En Dreng fortæller, at da han en Aften var bleven straffet ret haardt, satte Mortensen sig paa Sengekanten hos ham og fortalte ham lystige Historier, blandt andet den om „Fanden i Nødden“, og søgte paa anden Maade at opmuntre ham — efter først at have pryglet ham og de andre Drengene. Der synes at være en mærkelig Dobbelt-natur i ham, idet han et Øjeblik efter fortryder, hvad han har gjort.

Hvis disse Straffe nu virkelig bleve idømte for grove Forseelser, kunde der

jo være forskellige Meninger om, hvorvidt de kunde virke opdragende eller ikke. Man ser imidlertid, at Forseelserne bestaa i, at en Dreng har sladret, en anden har lukket for Hønsene for tidligt, en tredje har foraarsaget, at en Kylling er død, en fjerde har knækket en Spade, en havde en daarlig Haand og kunde derfor ikke feje Gaarden ordentlig, en var falden i Søvn, da han skulde vaage over en So. Det forekommer ikke mig at være Forseelser, som fortjene Anvendelse af saa haarde Straffe.

Jeg mener, at den højtærede Justitsminister fortjener Tak, fordi han har villet gaa med til at gøre det muligt at faa Forholdene undersøgte, saa vidt det lader sig gøre. Baade derved og paa anden Maade, ved at forelægge Lovforslag her i Tinget, har Ministeren vist, at han har Medfølelse med de Børn, der leve paa Skyggesiden. Den ærede Justitsminister har jo forelagt Lovforslaget om forsømte Børn og det Lovforslag, vi tidligere have behandlet her i Tinget, om Børn, fødte udenfor Ægteskab. Derfor hæber jeg ogsaa, at det skal kunne lykkes at faa den højtærede Justitsminister til at faa Mortensen fjernet fra denne Anstalt. Jeg ved, at den højtærede Justitsminister har Magt til at gøre det, naar han blot vil.

Naar nu Anerkendelse har fundet Sted, skyldes det vistnok ogsaa for en Del dette, at der i Bestyrelsen for denne Opdragelsesanstalt sidder meget indflydelsesrige Mænd, Mænd i meget ansete Stillinger. Men jeg vover at paastaa, at disse Mænd have vanrøgtet deres Opgave som Bestyrelse for denne Anstalt, thi de have, som Mortensen oplyste for mig, da jeg var dernede, og som jeg har faaet bekræftet fra anden Side, ikke holdt Bestyrelsesmøder og ikke ført Tilsyn med Anstalten, de have blot været som en Slags Topfigurer uden at have nogen som helst Ansvarfølelse overfor den vigtige Gerning, de have. Derfor forekommer det mig heller ikke, de burde kunne foranledige noget saadant. Jeg vil henstille til den højtærede Minister eventuelt at se, om det ikke kunde lade sig gøre at faa Forhandlingsprotokollen for Bestyrelsesmøderne i den sidste Snes Aar fremlagt; det vilde da maaske vise sig, at der kun har været afholdt et